

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

1871

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Πέμπτη 12 Μαρτίου 1936, ὥραν 6.30 μ.μ. ἀκριβῶς

ΣΥΝΑΥΛΙΑ

ΤΗΣ

ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΤΟΥ

ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

1893-1936

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

G. GEORGESCU

ΣΟΛΙΣΤ

PENA ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Πιάνο

*Μετά τὴν ἔναρξιν τῆς Συναυλίας ἡ εἴσοδος θὰ ἐπιτραπῇ
μόνον κατὰ τὰ διαλείμματα.*

Τιμὴ ἀναλυτικῆ προγράμματος Δρ. 5.

“ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΔΑΚΗΣ,, Α.Ε.

**ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ -
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΓΡΑΦΙ-
ΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ - ΔΙΕ-
ΘΝΕΣ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟ-
ΘΗΚΗ** —————

ΖΗΤΗΣΑΤΕ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

1. Εὐφράνθη, εισαγωγή K. M. von WEBER
ὕπὸ τῆς ὀρχήστρας

2. Κοντσέρτο εἰς Μι ἕψ. FRANZ LISZT
Ἡ Δις Πένα Κυριακοῦ
καὶ ἡ ὀρχήστρα

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

3. Φανταστικὴ Συμφωνία H. BERLIOZ
op. 14.

Μέρος 1ον. **Rêverie, Passions**
Largo. Allegro agitato e appassionato assai

Μέρος 2ον. **Un bal**
Valse, allegro non troppo

Μέρος 3ον. **Scène aux champs**
Adagio

Μέρος 4ον. **Marche au supplice**
Allegretto non troppo

Μέρος 5ον. **Songe d'une nuit du Sabbat**
Larghetto. Allegro assai—Allegro

Πιάνο τῆς Συναυλίας: STEINWAY & SONS
Ἀντιπρόσωπος: Ε. Τσαμουρτζής

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ Η ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΔΥΣΚΟΛΙΩΝ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ
ΗΛΕΚΤΡ. ΛΟΥΤΡΟ
ΗΛΕΚ. ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ
ΗΛΕΚΤΡ. ΣΙΔΕΡΟ
ΗΛΕΚΤΡ. ΣΚΟΥΠΑ

Όλα με μία ηλεκτρική πρίζα
ΕΚΘΕΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ
ΣΤΑΔΙΟΥ 4

K. M. von WEBER

Ευρυάνθη (εισαγωγή)

Ἡ εισαγωγή τῆς «Ευρυάνθης» συνετέθη ἐν Βιέννῃ μεταξὺ τῆς 6 καὶ 19 Ὀκτωβρίου 1823, ὀλίγον δηλαδή πρὸς τῆς παραστάσεως ἢ ὁποία ἐδόθη εἰς τὸ θέατρον τῆς «Καρινθίας Πύλης» τὴν 23 Ὀκτωβρίου 1823. Ὁ Βάγνερ εἰς πολλὰ ἀπὸ τὰ συγγράμματά του ἐκφράζει τὸν θαυμασμόν του διὰ τὸ ἔργον αὐτό.

Εὐθὺς ἔξ ἀρχῆς ὁ σπινθηροβόλος καὶ παθητικὸς συνάμα χαρακτήρ τῆς εισαγωγῆς γίνεται φανερὸς μὲ τὸ μεγαλοπρεπὲς *tutti*. Μεσολαβεῖ μία φράσις γλυκεῖα καὶ γοητευτικῆ, μεθ' ἧς ὁ ἄρχήστρα ἐπανέρχεται εἰς τὸν ἀρχικὸν χαρακτήρα τῆς εισαγωγῆς διὰ τὴν ἀφάσθη κατόπιν, διὰ βαθμιαίας ἐλαττώσεως τῆς ἐντάσεως, εἰς τὸ θαυμάσιον *Largo* ἐκ δεκαπέντε μέτρων, τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖται ἀπὸ τὰ βιολιά μὲ σουρδῖναν, εἰς δὲ τὸ μέσον τῆς φράσεως καὶ ἀπὸ τὰς βιόλας *tremolo*. Ἐνα ἐπεισόδιον εἶδους *φούγκας*, μὲ τὴν ἀρχικὴν ἀγωγὴν ὀλίγον τι βραδυτέραν, μᾶς ἐπαναφέρει ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὸν παθητικὸν χαρακτήρα τῆς συνθέσεως. Ἡ ἦρεμος φράσις ἐπαναφαίνεται ἐκτελουμένη ἀπὸ ὅλην τὴν ὀρχήστραν καὶ λαμβάνουσα ὡς ἐκ τούτου χαρακτήρα ἐξαιρετικῆς μεγαλοπρεπειᾶς. Τὸ ἔργον τελειώνει σπινθηροβόλον, ὅπως καὶ ἤρχισεν, εἰς τὸν ἠρωϊκὸν τόνον *mi bressis meizon*.

H. BERLIOZ

Φανταστικὴ Συμφωνία

Ὁ συνθέτης ἔγραψεν ὡς δεύτερον τίτλον εἰς τὴν Συμφωνίαν αὐτὴν: «*Ἐπεισόδιον τῆς ζωῆς ἐνὸς καλλιτέχνου*» εἰς δὲ τὸν πρόλογον λέγει: «Ἐἶχα τὴν ἰδέαν τὴν ἐξηγηθεῖσα διὰ τῆς μουσικῆς τὰς διαφόρους φράσεις τῆς ζωῆς ἐνὸς καλλιτέχνου».

Εἶναι τὰ φλογερά καὶ ἀπλησιώμενα ὄνειρα ἐνὸς μουσικοῦ βυθι-

ΓΚΡΕΚΑ

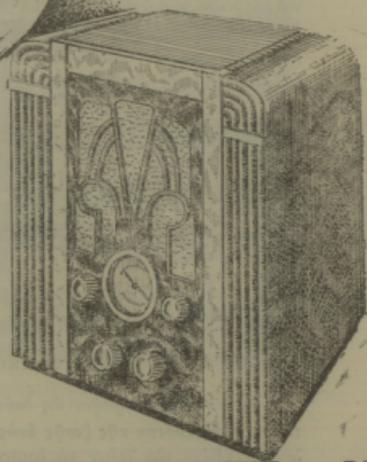
This is London calling

Μέ ένα

ΑΤΩΤΕΡ ΚΕΝΤ

Μπορείτε ν' άκούτε όλους
τούς σταθμούς τόσον καθαρά, με
τόσην πιστότητα, σαν νά εύρί-
σκεσθε στο στούντιο τού ραδιο-
φωνικού σταθμού.

ΑΤΩΤΕΡ ΚΕΝΤ

ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ 9

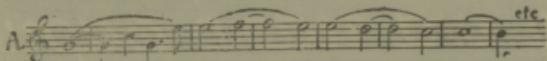
σμένους εις ὕπνον ἀπὸ μέθην ὀπίου. Πόθους, ἀγαπήσεις, ὀδύνας, ὄλας αὐτὰς τὸς μουσικὰς εἰκόνας, τὰς βλέπομεν νὰ παρελαύνουν διὰ μέσου τῆς μελωδίας καὶ τῆς ὀρχήστρας. Εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κατὰ συνθήκην ὀνομαζόμεν μουσικὴν προγραμματικὴν¹⁾, εἰς τὴν κυρίαν ἔννοιαν τῆς λέξεως.

Ὁ Μπερλιόζ ἔγραψε τὸ ἔργον του τῷ 1830. Ἡ χρονολογία αὕτη καὶ μόνη ἐπεξηγεῖ τὸν ὑπερβολικὸν καὶ ζοφερὸν χαρακτήρα μιᾶς τοιαύτης συνθέσεως. Περισσότερας λεπτομερείας περὶ τῆς πνευματικῆς καταστάσεως τοῦ Μπερλιόζ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἡμπορεῖ ν' ἀναζητήσῃ κανεὶς εἰς τὸ ἔργον «Νεότης Ρωμαντικοῦ» (Jeunesse d'un Romantique) τοῦ Ἀδόλφου Μπασώ· ἐκεῖ θὰ ἴδῃ τὴν πνευματικὴν διήγησιν τῶν στενοχωριῶν τοῦ συνθέτου, τοῦ «ἡφαιστειώδους» ἔρωτός του πρὸς τὴν Ἐριέτταν Σμίθσον, τὴν ὠραίαν ἀγγλίδα ἠθορπιόν, τὴν ἰδεώδη Ὁρφέλαν, τῆς ὁποίας ἡ παράδοξος καλλονὴ εἶχε συναρπάσει ὀλόκληρον τὴν παρισίνην νεολαίαν. Ἡ «ἔμμονος ἰδέα» (idée fixe) περὶ τῆς ὁποίας ὀμιλεῖ τὸ πρόγραμμα τοῦ Μπερλιόζ, ἦτο ἐκείνη, ἡ ἰδανικὴ καλλονή, εἰς τὸ πρόσωπον τῆς ὁποίας ἐνεσαρκούτο τὸ ὄνειρον καὶ τὴν ὁποίαν θέλομεν ἴδῃ περαιτέρω ὑπὸ τύπον θέματος, νὰ κυριαρχῇ καὶ τῶν πέντε μερῶν τοῦ ἔργου μέχρι τῆς Τελευταίας νυκτὸς τοῦ Σαββά.

Μέρος πρῶτον.—Ὀνειρα, πάθη. (Rêveries, Passions).

Ὁ συνθέτης ἐνθυμεῖται κατ' ἀρχὰς τὴν ψυχικὴν στενοχωρίαν, τὴν τρικυμίαν τῶν παθῶν, τὰς μελαγχολίας, τὰς χαρὰς τὰς ὁποίας ἠθιάνθη προτοῦ ἴδῃ ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἀγαπᾷ τὸν «ἡφαιστειώδη» ἔρωτα κατόπιν, ἵδὸν ὁποῖον τοῦ ἐνέπνευσεν ἐκείνη αἰφνιδίως, τὰ παραληρήματα, τὰς ἀγωνίας τῆς, τὴν μανίαν τῆς ζηλοτυτίας, τὴν ἐπινόδον του εἰς τὰς τρυφερότητας, τὴν ἀναζήτησιν κάποιας παρηγορίας εἰς τὴν θρησκείαν.

Τὸ πρῶτον τοῦτο μέρος ἀρχίζει μὲ μιαν βραδείαν καὶ σύντομον εἰς αγωγήν, largo, τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἐν allegro agitato, ὅπου ἀναφαίνεται ἀμέσως ἡ «ἔμμονος ἰδέα».

τῆς ὁποίας ἡ ἀνάπτυξις ἐνθυμιζει διὰ τῆς κατασκευῆς τῆς τὸν κλασσικὸν

¹⁾ Προγραμματικὴ μουσικὴ λέγεται ἡ γινομένη ἐπὶ ὀρισμένου προγράμματος.

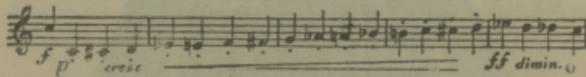

Μία καλή βαρμετίνη
για ένα καλό βαρμέτο

τύπον τοῦ allegro. Ἡ ἰδέα αὕτη συμπληροῦται διὰ δύο φράσεων, τῆς μιᾶς μελωδικῆς καὶ τῆς ἄλλης χρωματικῆς. Ἐκ τούτων ἡ πρώτη ἀναπτύσσεται ἐν εἴδει φυγῆς κατὰ τρόπον ἀπολύτως πρωτότυπον. Ἴδου τὸ θέμα τοῦτο:

τοῦ ὁποῖου ἀμέσως περαιτέρω ἀκολουθεῖ χρωματικὴ ἀνάπτυξις.

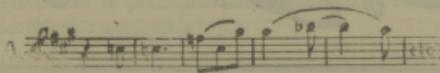

Μέρος Δεύτερον. Χορός.

Ὁ συνθέτης ἐπιανεύει τὴν ἐκλεκτὴν του εἰς ἓνα χορὸν ἐν μέσῳ τοῦ θορόβου λαμπρᾶς εορτῆς. Τὸ μέρος τοῦτο εἶναι ὁ καθαρὸς τύπος τοῦ Menuet καὶ τοῦ Trio συνήθους Συμφωνίας. Τὸ θέμα τοῦ Βάλς Β:

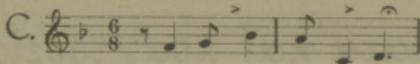

συνδέεται μὲ τὴν ἔμμονον ἰδέαν Α μετασχηματισθεῖσαν:

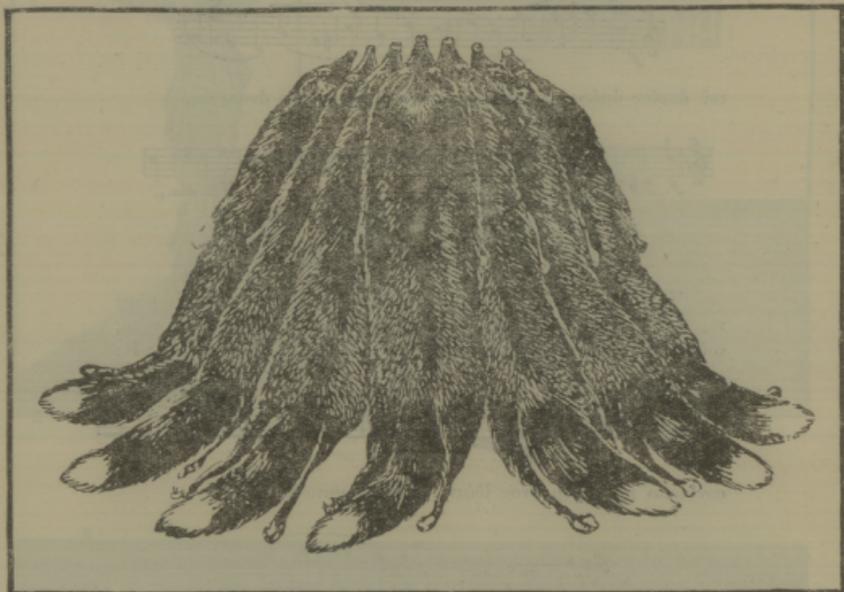

Μέρος Τρίτον. Σκηνὴ εἰς τὴν πεδιάδα.

Ἐνα βράδν εἰς τὴν πεδιάδα ἀκούει δύο βοσκοὶς οἱ ὁποῖοι ἀναμιέλ-
πουν βοσκολικὴν μελωδίαν: C, (ἀγγλικὸν κέρα εἰναλασσόμενον μὲ τὸν
ὄξυάβλον):

ΣΙΣΤΟΒΑΡΗΣ

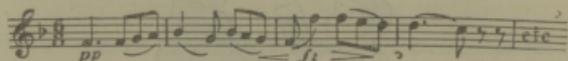
ΕΡΜΟΥ . 4 (ΓΩΝΙΑ) ΤΗΛΕΦ. 20080

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ . 15 (ΓΩΝΙΑ) ΤΗΛΕΦ. 21276

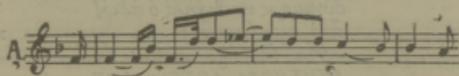
Καταστήματα καί πρακτορεία εις τὰς
κυριωτέρας πόλεις τοῦ ἔξωτερικοῦ

Ἡ ποιμενικὴ αὐτὴ δυσδιά, ὁ τόπος τῆς σκηνῆς, ὁ ἐλαφρὸς θροῦς τῶν δένδρων ὑπὸ τὴν πνοὴν τοῦ ἀνέμου, μερικαὶ ἐπιβίδες τὰς ὁποίας συνέλαβε πρὸ ὀλίγου, ὅλα συμβάλλουν εἰς τὸ νὰ δώσουν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀουσῆθη γαλήνην, καὶ εἰς τὰς ιδέας τοῦ χρωῶμα πλέον εἴχαρι. Ἐκείνη ὁμως παρουσιάζεται ἐκ νέου ἢ καρδιά τοῦ θλίβεται λυπηραὶ προαισθήσεις τὸν συνταράσσουσιν ἐὰν τὸν ἠπάτα... Ἔνας ἐκ τῶν βοσκῶν ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀφελῆ του μελωδίαν, ὁ ἄλλος δὲν ἀπαντᾷ. Ὁ ἥλιος δύνει... κρότος τοῦ κερανοῦ ὁ ὁποῖος ἀπομακρύνεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον... ἐρημία... σιωπὴ.

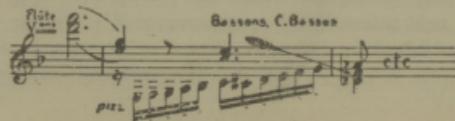
Ἡ σκηνὴ εἰς τὴν πεδιάδα, (Adagio), ἀντιστοιχεῖ μὲ τὴν βραδείαν ἀγωγὴν τῆς κλασσικῆς Συμφωνίας. Ἴδου τὸ πρῶτον θέμα τοῦ μέρους αὐτοῦ :

Ἡ ἔμμομος ιδέα Α εὐρίσκειται ὑπὸ τὸν ἐξῆς τύπον :

ὁ ὁποῖος δίδει χώραν εἰς ρυθμικὴν ἀνάπτυξιν ἐκ τῶν πλέον ζωηρῶν καὶ ὀλίγον περαιτέρω εἰς ἓν ἐπεισόδιον κατὰ τρίτας, ἀπηγήσεως τελείως παραδόξου: πλαγίανλος, βιολία, βαγνάλιοι, βαθύχορδα, βιόλαι συνοδευόμενα ἀπὸ ἓν pizzicato τῶν βιολοντσέλλων εἰς τὰ ὁποῖα ἀπαντοῦν staccati τοῦ πλαγιαίουλου.

Μέρος Τέταρτον. — Πρὸς τὸ βασιανιστήριον.

Ὁ συνθέτης ὀνειρεύεται ὅτι ἐγ ὄνειρεν ἐκείνην τὴν ὁποίαν ἠγάπα, ὅτι κατεδικάσθη εἰς θάνατον, ὅτι ὀδηγεῖται εἰς τὸ βασιανιστήριον. Ἡ πομπή,

ΣΥΣΤΗΡΗΣ

Σπιν.

- Τι αφορά αντιστάση
δύναμη κ καθυστερή, ο άλλος
ή ο ηγεμονισμός;
- Για την ηλικία σου τα
ΜΠΙΣΚΟΤΑ ΑΡΤΕΜΙΑΔΗΣ

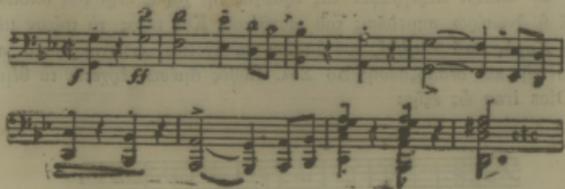
ΕΡΜΟΥ 20080

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ 21270

Καθηγητής Παιδαγωγικής Σχολής
Χρυσώτερος Σχολικός Σύμβουλος

προχωρεί υπό τούς ήχους έμβατηρίου ότε μέν σκοτεινού και άγρύψυ χαρακτήρος, ότε δέ λαμπρού και πομπώδους και τήν θορυβώδη πορείαν συνοδεύει διαρκώς υπόκωφος κρότος βαρέων βημάτων.

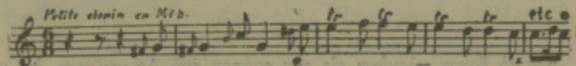
Ίδου τό θέμα του έμβατηρίου :

τό όποιον διαδέχεται άμέσως τυπική άντιστικτική έπεξεργασία τών βαρυσάλων.

Μέρος Πέμπτον.—"Όνειρον νυκτός τών όργίων (Σαββά).

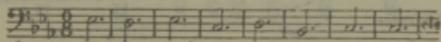
Βλέπει τόν έαυτόν του έν μέσφ τρομεροϋ πλήθους σκιών, μάγων τεράτων πολυμόρφων συναθροισθέντων διά τήν κηδείαν του. Κρότο, παράδοξι, καχασμοί, μοκρναί κραυγαί εις τās όποίας ήλλαι κραυγαί, νομίζεις, άπαντοϋν. Ή προσφιλής μελωδία («έμμοςος ιδέα Α») έπαναφαινεται πάλιν, άλλ' έχει χάση πλέον τόν ευγενή και δειλόν χαρακτήρα της δέν είναι πλέον παρά μέλος χορευτικών ένός χορού κοινού και χονδροειδοϋς. Ήκεινή έρχεται να λάβη μέρος εις τό "Όργιον. Ήδω εισάγει ό Μπερλιός τόν εϋθανάλον εις μι β, τόν όποιον έχρησιμοποίησε κατά τρόπον, που έμεινε παροϊμώδης. (Εις τό «Ήγχειριδιόν» του της «Ήνορησιτρώσεως» ό Διδάσκαλος λέγει, ότι μετεχειρίσθη τό όργανον τούτο διά να άσχημίση, να υποβιάση, να γελοιοποιήση μίαν μελωδίαν). Ίδου ή έμμοςος ιδέα Α οϋτω μετασηματιοθεΐσα.

«Βρηχημοί χαράς εις τό άκουσμα της προσφιλοϋς αυτης μελωδίας, ή όποία αναμγνύεται εις τά διαβολικά όργια... Πένθιμον ρίγος, κω-

μικῆ παρῳδία τοῦ *Dies irae*. — Ὁ χορὸς τοῦ *Σαββά*. — Ὁ χορὸς τοῦ *Σαββά* καὶ τὸ *Dies irae* συγχρόνως.

Τὸ μέρος τοῦτο διαίρεται εἰς τρία μέρη. Ἀρχίζει δι' ἐνὸς *Larghetto*, τὸ ὁποῖον ἐπαναφέρει τὴν ἔμμονον ἰδέαν ἀκουομένην ὡς μακρυνὴν ἀνάμνησιν. Τὸ δεύτερον μέρος ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐν *Allegro assai* τὸ ὁποῖον περιγράφει τὰς κραυγὰς τῆς χαρᾶς περὶ τῶν ὁποίων ὁμιλεῖ ἡ ἀνωτέρω σημείωσις τοῦ συνθέτου. Καὶ τέλος τὸ τρίτον μέρος, ὁ **Χορὸς τοῦ *Σαββά***, τοῦ ὁποῖου προηγεῖται κωδωνοκρουσία ἐπὶ τῆς τονικῆς καὶ δεσποζούσης Δο Σολ. Εὐθὺς ἀμέσως ἔρχεται τὸ θέμα τοῦ *Dies irae* ὡς ἑξῆς:

Ἀκολουθεῖ σύντομος ἀνάπτυξις τοῦ θέματος τούτου καὶ εἰσερχόμεθα ἐν τέλει εἰς τὸν **Χορὸν τοῦ *Σαββά***:

Τέλος δέ, τὸ μέρος αὐτὸ φθάνει εἰς τὸ ὕψιστον σημεῖον τῆς ἀντιστικτικῆς ἀναπτύξεώς του, διὰ τῆς ἐνώσεως τοῦ *Dies irae* καὶ τοῦ **Χοροῦ τοῦ *Σαββά***:

Καὶ τὸ ἔργον τελειώνει εἰς τὸν τρόπον τοῦ Δο μείζονος, ἐπὶ μακρὸν προετοιμασθέντος.

ΤΙΜΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Θεωρεῖον Α'	Δοχ. 60
Πλατεῖα	> 50
Ἄμφιθέατρον	> 50
Ἐξώστης ἠρθιμημένος	> 50
Διάδρομος ἔξωστου	> 40
Θεωρεῖον Β'	> 35
Ἐπερῶν	> 25

Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν Ὀδοῦ Πειραιῶς 31, τηλέφ. 25—351 καὶ εἰς τὸ Θέατρον «Ὀλύμπια».

ΕΝ ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ...

Ὅλα τὰ καλλίτερα κοντσέρτα μὲ τοὺς διασημοτέρους σολλιστ τοῦ κόσμου μπορεῖτε νὰ τ' ἀκούσετε ἐκ τοῦ φυσικοῦ μὲ ἓνα νέον ραδιόφωνον Ἀτγῶτερ Κέντ. Ἐπιδείξεις γίνονται εἰς τὴν νέαν ἔκθεσιν τῆς Ἑταιρίας ὁδοῦ Παπαρηγοπούλου 9, τὴν ὁποίαν παρακαλοῦμεν νὰ ἐπισκεφθῆτε.

